

RETRIEVER
MEDIEARKIVET SP

Valda dokument

SVENSKA DAGBLADET

Både onödigt och onördigt i nya P1

Svenska Dagbladet 1 C 2007-04-23

Erik Löfvendahl litteratur@svd.se

Sektion: Kultur Sida: 18

Två program har i det så kallat nya P1 ersatt Vår grundade mening, det är **Medierna** och Publicerat (båda sänds på lördagar). Båda behandlar journalistik ur olika aspekter.

Det finns bra inslag i **Medierna** (såsom reportaget om hur journalister har det i **Nigeria** häromveckan), men jag stöts tillbaka av den rafflande stämning man försöker skapa med hotfullt klingande bakgrundsmusik och ständiga vinjetter. Ett program som ska ägna sig åt medier borde genomskåda de suggestionsknep som viss journalistik använder sig av för att vi ska köpa budskapet. Publicerat är den bästa avläggaren till Vår grundade mening, det ser om inte andra Åke Pettersson - som är kvar från den förra redaktionen - till. Här kunde man till exempel höra ett mycket intressant program om franska medier. Vi ligger risigt till i Sverige med vår tonvikt på inhemska nyheter, man får bläddra ett tag innan man förstår att vi också har en omvärld; det motsatta förhållandet råder i de viktigaste franska tidningarna.

Även om det inte har märkts har jag lyssnat några gånger på Tekno (onsdagar 13.20). Det är ett bra program för den som är det minsta teknikintresserad, men för mig dröjde det ganska länge innan jag förstod att redaktionen har en vällovlig distans till alla tekniknördar som tycks befolka vårt land alltsedan detta med datorer till exempel blivit var mans egendom. Jag minns en arbetsplats där grabbarna runt matbordet utestängde den icke datorintresserade med enerverande fikonspråk och alltsedan dess har jag betraktat allt vad teknik heter med föraktfull skepsis. Senaste Tekno bringade mig ur den villfarelsen genom att vädja till mitt intellekt med en matnyttig historik över datorn. Man intervjuade Tord Göran Hallberg (författare till boken IT Gryning) som berättade om den första datorn som byggdes 1945 och ett Sverige i framkant av utvecklingen under 1950-talet.

Stil med Susanne Ljung har fått sina lansdragare, sådana som går i god för att hennes program håller hög kvalité, inte minst på den här tidningen. Men Stil är en anomali i P1, ett program som påminner mig om sådana påkostade damtidningsmagasin man kan hitta i väntrummet hos tandläkare, exklusivt, emellanåt pejlande det eventuella djupet under ytan, men ack så andefattigt.

Det mest onödiga bland P1:s nya program är utan tvekan Lantz i P1. Innan den i Frankrike bosatta svenska jazzsångerskan Fredrika Stahl uppenbarade sig i torsdagens program och förgyllde det, höll jag på att storkna över Annika Lantz ironier, spefullheter och infama sätt att avbryta de övriga deltagarna. Det liknar P3 när kanalen är som sämst; när programledarna får personifiera uttrycket tomma tunnor skramlar mest.

För övrigt...

var Kulturradion minns Kurt Vonnegut ett underbart program som jag hoppas att radion sänder igen.

Missa inte...

Vid dagens slut (varje dag 21.45).

©Svenska Dagbladet eller artikelförfattaren.

Stäng

Skriv ut